

Fiica mea dragă. Fiecare avem
viața noastră. Amândouă
trebuie să avem locul nostru,
să cunoaștem lumea din jur,
să ne îmbogățim cunoașterea.
Dar, fie că ne place sau nu,
suntem legate una de cealaltă.
Este cea mai subtilă dintre
legături – atât de discretă
încât uneori o uităm cu totul.
Dar ea e mai puternică
decât însăși viața.
Ar fi de-ajuns un semn cât de mic
și aș lăsa baltă fie și o posibilă
capodoperă – tu ești mai importantă
decât tot și toate,
ești bătaia inimii vieții mele.

Ne-am înțeles bine – am văzut lucruri minunate,
am visat. Poate n-am făcut înconjurul lumii,
n-am escaladat Everestul
și nici n-am scris vreun bestseller.

Deocamdată

avem gusturi diferite, capacități diferite,
alte ambiții. Dar suntem atenți una la viața celeilalte
și învățăm – și aplaudăm ce e de aplaudat.
Poate nu ne înscriem în convenția generală
de relație mamă-fiică.

Poate nici nu există așa ceva.

Dar ne plăcem una pe alta. Și ne încurajăm.

Suntem prietene.

Când mă simt extenuată
și lumea-i prea-ntunecată
în ploaia ne-ncetată
la fata mea mi-e gândul tot
și simt gândindu-mă cum pot
să mai trăiesc o dată.

Să nu uiți niciodată –
tu nu ești minunată doar pentru mine.
Ești pur și simplu
minunată.

Aș putea pretinde că ești cea mai deșteaptă,
cea mai frumoasă,
cea mai sensibilă, mai echilibrată,
mai înțeleaptă și mai grijulie fiică
de pe pământ.

Dar n-ar fi corect.

Nu cunosc toate fetele din univers.

Pot să judec doar după micul
meu cerc de prieteni.

Dar după acest criteriu,

pot spune liniștită că ești cea mai deșteaptă,
cea mai frumoasă,
cea mai...

